

په افغان حراست کې د جگړې اړوند له توقیف شویو کسانو سره ناسم چلند، مخه نیونکو تدابیرو او سمون ته اړتیا لري

کابل: ۲۰ جنوري ۲۰۱۳. هغه راپور چې نن خپور شو، د یوناما موندنې دا په ډاګه کوي چې د هغو مهمو هلو ځلو سره سره، چې د افغانستان د دولت او نړیوالو همکارانو له خوا د جگړې اړوندو توقیف شویو کسانو سره د ناسم چلند په برخه کې اخیستل شوي دي، اوس هم شکنجه شتون لري او د افغانستان په کچه د توقیف په مرکزونو کې د سترې اندېښنې په توګه پر ځای پاتې ده. د یوناما له خوا د توقیف د ځایونو د مشاهدې پروګرام د ملګرو ملتونو د امنیت د شورا له خوا د ورکړل شوي صلاحیت سره سم تر سره کېږي، خو د افغانستان له دولت او ټولو افغانانو سره مرسته وکړي چې بشري حقونو او د قانون حاکمیت ته درناوی د زندانونو د سکتور په شمول د افغان چارواکو سره په همکارۍ کې ښه والی ومومي.

د یوناما ۱۳۹ پانې راپور د افغانستان په حراست کې د جگړې د اړوندو توقیف شویو کسانو سره سلوک: تېر یو کال د ۶۳۵ د جگړې اړوندو هغو توقیف شویو کسانو چې د افغانستان د ملي پولیسو، ملي امنیت، ملي اردو او محلي پولیسو له خوا نیول شوي وو د مرکو، د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر څخه د ۲۰۱۲ کال تر اکتوبره پورې د هیواد په کچه د ۳۰ ولایتونو ۸۹ د توقیف د مرکزونو څخه د لیدنو، د اړوندو اړخونو او لورو سره د ګڼو تفصیلي مرکو، زیاتو تحلیلونو، تایید اخیستنو د سندونو او نورو موادو د کره کولو پر بنسټ چمتو شوی دی. ملي امنیت او د کورنیو چارو وزارت توقیف ځایونو ته د ننوتلو امکانات برابرکړل او له یوناما سره یې د مشاهدې په پړاو کې د لیدنو زمینه مساعده کړه چې په دې ډول دغه معلومات په مناسبه توګه سره شریک کړای شي او له هغوي سره د اندېښنو او د موضوع د تعقیب د تدابیرو په اړه بحث ترسره شي.

د نړیوالې منل شوې میتودولوژۍ، معیارونو او ښو تجربو په کارولو سره یوناما ته دا معلومه شوه، چې د جگړې د اړوندو ۶۳۵ توقیف شویو کسانو له جملې څخه چې ورسره مرکې شوي دي د نیمایي څخه زیات (۳۲۶) کسان د ناوړه چلند او شکنجو سره په تېره بیا د پولیسو او ملي امنیت په ۳۴ مرکزونو کې د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر څخه د ۲۰۱۲ کال تر اکتوبره پورې موده کې مخامخ شوي دي. شکنجه لکه څرنګه چې تعریف شوې ده د افغانستان او د نړیوال قانون د حکمونو له مخې ممنوع ده، خو دې ځان ته د سپکاوي د تحقیقاتو د تخنیکونو شکل غوره کړی چې هغه کې افغان اړوندو مسوولینو توقیف شوي کسان د زیات درد او زجر سره مخ کړي خو چې د استنتاج پر مهال توقیف شوي کسان اعتراف ته اړ او معلومات تر لاسه کړي. د شکنجې او ناوړه چلند ځوارلس میتودونه د هغو میتودونو او کړنو سره یوشان وپیژندل شول چې پخوا د یوناما له خوا مستند شوي وو.

په دې څېړنه کې وموندل شوه چې د افغانستان د ملي پولیسو د توقیف په مرکزونو کې د تیرې دورې په پرتله د شکنجې پیښې زیاتې شوي دي (چې په دې دوره کې د ۲۸۶ د جگړې د اړوندو توقیف شویو ۱۲۵ تنه یا ۴۳ سلنه د شکنجو او ناوړه سلوک سره مخ شوي وو، دا د هغې ۳۵ سلنې په پرتله چې د تیرو ۱۲ میاشتو په دوره کې وه)، هغه توقیف شوي کسان چې د ملي امنیت په توقیف ځایونو کې ورسره مرکې شوي دي هغوي د تیرې دورې په پرتله لږ د ناوړه چلند او شکنجې سره مخ شوي دي (د ۵۱۴ څخه ۱۷۸ توقیف شوي کسان یا هم ۳۴ سلنه د شکنجې سره مخ شوي دي چې ۱۲ سلنه د تیر کال څخه کمه ده، کله چې په ملي امنیت کې د شکنجې او ناوړه چلند راپور ۴۶ سلنه و). په زیات شمیر کې توقیف شوي کسان د ملي پولیسو او ملي امنیت د دواړو د توقیف په ځایونو کې د نورو افغان چارواکو له خوا د ناوړه چلند سره مخ شوي دي.

د افغانستان لپاره د ملګرو ملتونو د سرمشري خانګري استازي ښاغلي يان کوبيش وويل: "د يوناما د راپور موندنې د جدې اندېښنې لامل دي. د افغانستان دولت په وار وار د بشري حقونو د نړيوال قانون او بشر دوستانه تعهداتو او د افغانستان قوانينو د اړوندو احکامو له مخې د ژمنتيا پخلی کړی دی او دا يې ويلي دي چې د جګړې سره د اړوندو توقيف شوو کسانو سره ناوره سلوک د افغانستان د دولت او د هغه د اړوندو ادارو پاليسي نه ده، بلکې دغه ډول کړنې د افرادو کار دی. د دولت پاملرنه او هلې ځلې په دې لار کې چې د دغه ډول تيري کوونکو اعمالو د مخنيوي په لار کې ترسره کيږي د ملاحظې وړ او هڅونکي دي، هغو مثبتې پايلې راورې دي خو سيستم دومره ځواکمن نه دی چې د توقيف شوو کسانو سره ناوره چلند له منځه يوسي. دا جوته ده چې ډېر څه کول په کار دي خو د شکنجې مخه ونیول شي او هغه پای ته ورسوله شي."

افغان دولت يو لړ تدابير نيولي دي، چې د توقيف چارې سمې کړي او د هغو اندېښنو په اړه يې غبرګون ښودلی کومې چې د يوناما په راپور کې يادې شوي، او تفصيل يې د يوناما په راپور کې ضميمه دی. لکه څرنگه چې د ملي امنيت او د کورنيو چارو د وزارت له خوا ويل شوي دي، هغوي پراخ روزنيز پروګرامونه ترسره کړي، چې د توقيف شويو کسانو سره د ناوره چلند مخنيوی وکړي، د پاليسي لارښودونه يې خپاره، پلټنې يې زياتې کړي او نوی پرسونل يې بيا پر کار ګمارلی دی. په ۲۰۱۲ کې ملي امنيت د بشري حقونو د مرستيالې رياست جوړ کړی چې د ملي امنيت رئيس ته راپور ورکوي او د کورنيو چارو وزارت جوته کړې ده، چې نوموړی وزارت د افغان ملي پوليسو په چوکاټ کې د بشري حقونو دفتر نه غښتلي کړي دي. دواړو ادارو دا څرګنده کړې ده، چې هغوي د ناورو چلندونو د تورونو تحقيقات ترسره کړي، خو دا څرګنده نه ده، چې دغه داخلي تحقيقات د عدلي تعقيب او د هغو افغان چارواکو د ګوښه کولو لامل شوي، څوک چې د توقيف شويو کسانو په شکنجه کولو کې ښکېل وو، او يا دا چې د شکنجې په مخنيوي کې پاتې راغلي دي.

د يوناما د بشري حقونو د څانګې مشري جورجيت ګنيان وويل: "يوناما دا موندلې ده، چې د شکنجې عاملين په څو تحقيقاتو کې په پرلپسې ډول له عدم احتساب سره مخ دي او هغه نور چې د دې مسووليت لري تر هېڅ عدلي تعقيب لاندې نه دي راغلي. دغه موندنې دا څرګندوي، چې شکنجه نه شي کيدلای يوازې د روزنې، تحقيقاتو او لارښودونو له لارې له منځه يوړل شي، بلکې لازمو احتسابي اقداماتو ته اړتيا ده څو چې هغه ودروله شي او د کارونې څخه يې مخنيوی وشي. پرته له محدوديتونو او د شکنجې د کارولو نه هڅونې د غښتلو، خپلواکو تحقيقاتي بهيرونو په ګډون، جنايي عدلي تعقيبه او د محکمو پرلپسې د هغو اعترافونو ردول او نه قېلول، چې د شکنجې له لارې ترسره شوي دي، افغان چارواکي د دې ليوال نه دي چې شکنجه پای ته ورسوي."

د مشاهداتو په دغه موده کې نړيوالو سوله ساتو ځواکونو (ايساف) د توقيف د مرکز د نظارت يو پروګرام پلي کړ، څو له افغان چارواکو سره د استنتاج او د توقيف شويو کسانو سره د چلند په اړه مخکې له دې چې ګڼو دغه شان مرکزونو ته د نړيوالو څخه د توقيف شويو کسانو د ليرد مسووليت واخلي، مرسته ترسره کړي. د ۲۰۱۲ په اکتوبر کې د شکنجو د هغو نوو راپورونو د تعقيب په موخه چې د ملي امنيت او افغان ملي پوليسو له يو شمير مرکزونو څخه د هغو موقعيتونو په ګډون، چيرې چې ايساف توقيف شوي کسان ليردولي، ايساف د دوهم ځل لپاره دغه ليرد وځنډولو. د دې په تعقيب ايساف يو شمير افغاني مرکزونو ته د توقيف شويو کسانو ليرد ودراره او يوه پروسه يې پيل کړه، چې ليرد محدود کړي او په دې توګه د افغاني مرکزونو شمير راکم او نظارت او احتساب زيات کړي.

د يوناما موندنې په قضايي، قانوني تعقيب او د قانون د انفاذ په سکتورونو کې د اصلاحاتو په اوږد مهالې اړتيا باندې بيا ټينګار او حکومت او نړيوالو شريکبانو ته ۶۴ سپارښتنې وړاندې کوي. سپارښتنې د يوناما د ۲۰۱۱ کال د راپور د هغو وړانديزونو ملاتړ کوي کوم چې لا تر اوسه په بشپړ ډول نه دي تطبيق شوي. د نورو اقداماتو تر څنګ، يوناما د شکنجې په اړه د يوه خپلواک ملي مخه نيونکي ميکانيزم د رامنځ ته کولو سپارښتنه کوي، کوم چې د شکنجې په وړاندې د ګنواښونو په اختياري پروتوکول کې څرګند کړای شوي. دغه ډول ميکانيزم به د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کميسيون په دننه کې وي د دغه صلاحيت او قوي ظرفيت او تخصص سره چې د توقيف ټول مرکزونه تقويت، تعقيب تحقيقات ترسره، او تفصيلي تخنيکي وړانديزونه د تورونو د عدلي تعقيب او اصلاحي تدابيرو لپاره ترسره کړي. د دغه ډول ميکانيزم جوړول به له افغان دولت او نړيوالې ټولنې څخه د پرلپسې مشخص ملاتړ غوښتنه وکړي. يوناما خپلو هڅو ته دوام ورکوي ترڅو له توقيف شويو کسانو سره چلند وڅاري او د افغان چارواکو او نړيوالو همکارانو سره له نږدې څخه کار ترسره کړي، ترڅو مثبت بدلون رامنځ ته شي.

د لا ډيرو معلوماتو لپاره رسني کولاي شى چې په دى شميره اړيکه ټينگه کړي: 0786 600 105
بشپړ راپور او د افغان حکومت غبرگون د يوناما په دغه ويب پاڼه کې د لاس رسې وړ دي:
<http://unama.unmissions.org>

United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Kabul, Afghanistan
All media contact details are online at: **<http://unama.unmissions.org>**